

174
от двете страни. Самата корона бе обсирана с бисери и каланти. Иоан Асен държеше в дясната си ръка модела на църквата, като го придържа-
ше с лявата. Очите му бяха смилено издигнати към небето, сякаш под-
насяха Богу някакъв дар. Косите му падаха с леки кълбuri до раменете.
Лицето му бе бледо и съсредоточено в набожно вдъхновение. Днесният
му крак стъпяше на червена възглавничка.

Царица Анна бе изобразена в багреница от морав пурпур със златиста наметка, извезана в бисерни кръгове. Като багреницата, тъй и наметката бяха обточени със същите сърмени ивици както на царя, украсени със скъпи камъни. Короната ѝ бе висока, многостенна, обсирана с бисер, сложена връз тънко кръжило от рубини и изумруди. Изпод короната излизаше прозрачно було, което леко обвиваше долната част на лицето ѝ, минаваше под брадата, след това се навиваше няколко пъти около врата. Очите на царицата бяха сведени към църквата, която държеше ктиторът. Едната ѝ ръка сече модела, другата беше притисната в смилено движение към сърцето.

От двете им страни бяха застанали чинно Петър и Елена. Петър бе зографисан в къса червена руба с изрязани отвори, през които се препъхваха сините ръкави на скъпа аksamитена туника. На главата му имаше червена шапка, обкръжена с тънка ивица зирдавена кожа. Зелена мантия бе праметната през едното му рамо. В кръста бе пристегнат със сърмен пояс. Сините му очи, които напомняха толкова много калояните, гледаха смело напред. Елена имаше дълъг тъмносин чулман, от който се подаваха ситно извезаните с бисер, сърма и червена свила ръкави на бялата копринена риза. Сърмена кордела с бисерно извезана изивица на челото, бе прибрала хубавите ѝ дебели плитки.

Царят разгледа с голямо задоволство чудните шарки, похвалявайки майстора и помощниците му, влезе вътре в църквата. Дълго той спогледа прехласнат взор в прекрасните стенописи, които вече напълно завършени израстваха из стените сякаш живи. Там бе Успението на Богородица, там бе Светата Троица, седнала край трапеза, покрита с бяла ленена